

»Jeg har en overraskelse til dig,« sagde far med et smil.

Lindsays familiepuslespil

Jill Hacking

Kirkens Tidsskrifter
Baseret på en sand historie

»Og vi kan som børn søge slægten så kær ved at finde et navn, som vi tænker på« (»Sandhed fra Elias«, Lille Liahona, okt. 2001, s. 10-11).

Lindsay løb hurtigt nedenunder, da hun hørte far kalde på hende.

I den sidste tid havde de udført meget slægtsforskning sammen. Far hjalp hende med at logge på hjemmesiden FamilySearch, og sammen ledte de efter beretninger og billeder fra slægten. For nogle dage siden havde hun fundet et rigtig gammelt dokument om bedstefar på hans mission!

Lindsay nåede ned ad trappen,

hvor far ventede. »Skal vi arbejde med slægtsforskning i aften?« spurgte hun.

»Jep, og jeg har en overraskelse til dig,« sagde far med et smil. Han gav hende et stort stykke sammenrullet papir, som han havde holdt bag på ryggen. Lindsay åbnede forsigtigt rullen. Hun stirrede på den store vifteform på siden. Der stod hendes navn nederst! Masser af andre navne

var spredt ud i pæne rækker rundt om hendes.

»Det er dig og mor,« sagde Lindsay og pegede på navnene nærmest hendes. »Og der er bedstemor og bedstefar!«

»Det er rigtigt,« sagde far. »Denne anetavle viser navnene på dine forfædre i ni generationer.«

Der var så mange navne. Men nogle af felterne var tomme. Lindsay undrede sig over de manglende navne. »Det ligner de puslespil, jeg plejede at lægge med bedstefar,« sagde hun. Bedstefar var død for nogle år siden, og Lindsay savnede ham meget.

Far nikkede. »Det er som et puslespil. Et meget vigtigt puslespil. Og hver eneste i slægten er som en puslespilsbrik.«

Lindsay grinte næsten, da hun forestillede sig bedstemor formet som en puslespilsbrik.

»Når vi finder en persons navn og udfører deres tempelordinancer, så kæder vi dem sammen med resten af slægten – ligesom at sætte puslespilsbrikker sammen. Du er med til at lægge dette puslespil.«

»Orv.« Lindsay kørte sine fingre hen over navnene. Hun vidste, at slægtshistorie var vigtigt, men nu var hun endnu mere vild med at hjælpe. Alle i hendes slægt kunne blive kædet sammen for evigt!

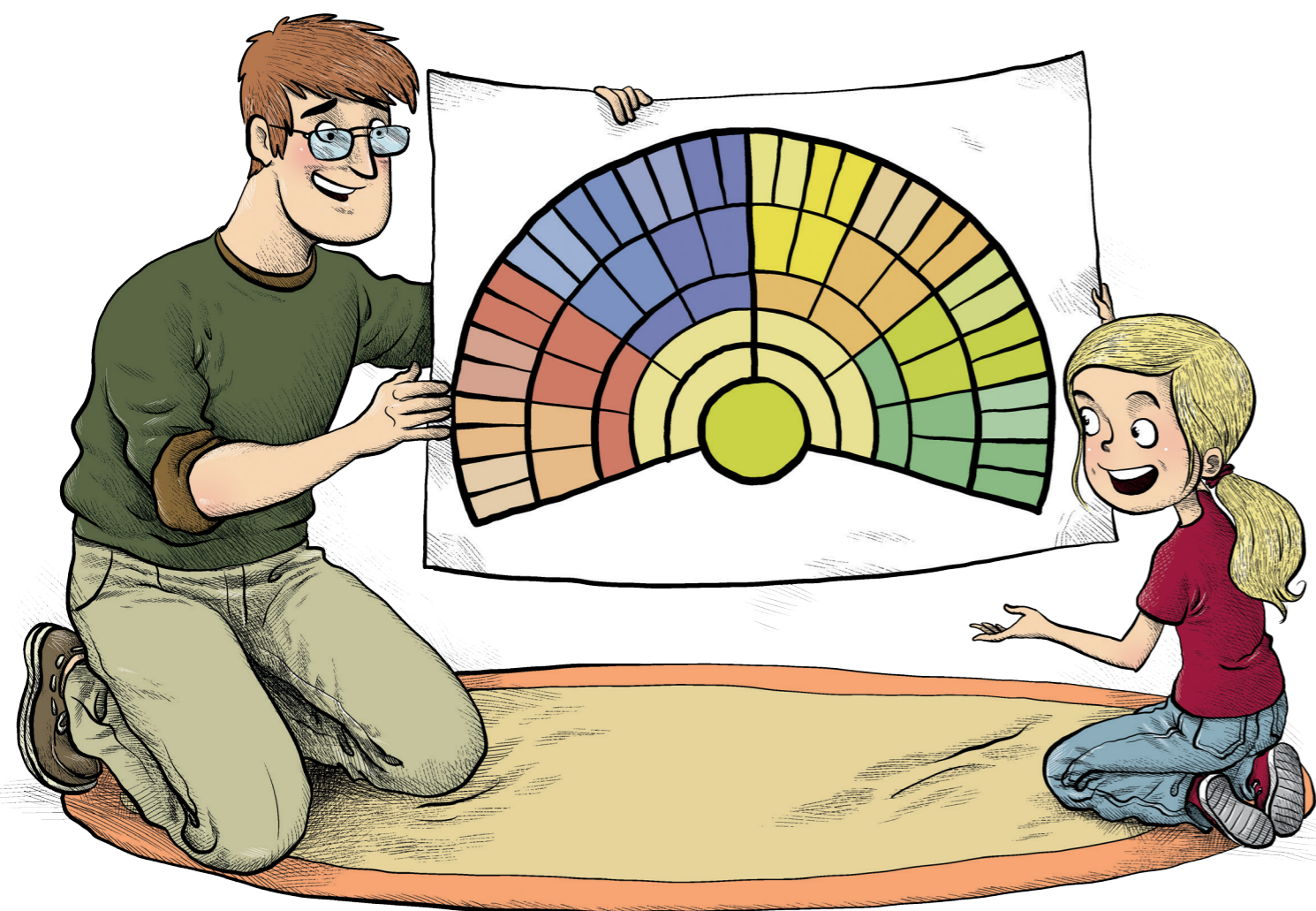
Lindsay satte sit nye skema fast på loftet lige over hendes køjeseng. Hun elskede at se på skemaet og studere alle navnene. Hun forestillede sig, at alle holdt hinanden i hånden og var sammenkædet ligesom puslespilsbrikker. Hun var glad. Det var det største puslespil, hun nogensinde havde set!

En aften kunne Lindsay ikke sove. Der var rigtig mørkt på hendes værelse. Det lille natlys skabte nogle skræmmende skygger på væggene.

Hun trak sit tæppe op over hovedet og klemte sine øjne i.

Lidt efter kiggede hun ud fra tæppet og så skemaet. Hun læste sit navn. Så læste hun mors og fars navne. Da hun nåede til bedstefars navn, følte hun sig varm og fredfyldt.

Hun huskede, hvordan bedstefar smilede til hende, når de lagde puslespil sammen. »Når jeg hjælper far med slægtsforskning,« tænkte hun, »så sammenkæder jeg vores slægt!« Hun forestillede sig bedstefar smile endnu mere over det. Hun følte sig slet ikke bange mere. Hun smilede og puttede sig under dynen og faldt i søvn, mens hun drømte om mennesker og puslespil og om at sammenkæde sin slægt. ■

ILLUSTRATIONER: VICTOR RIVAS

LINDSAYS LISTE

Lindsay arbejder med slægtshistorie på mange måder!

Hun har oprettet sit eget slægtstræ på FamilySearch.org. Hun søger efter beretninger og billeder med sin slægt.

Hun løser slægtshistoriske gåder! Engang manglede en optegnelse. Hun og hendes far tog hen til et slægtshistorisk center. De søgte i optegnelserne og fandt en kopi. De fandt også navne på flere slægtninge!

Hendes yndlingsdel ved slægtsforskning er at finde navne til tempelordinancer. Hun glæder sig til at tage til templet og udføre dåb, når hun bliver 12 år.

